

Biskop Dean M. Davies
andre rådgivare i presiderande biskopsrådet

Fastelagen: Ett personligt ansvar att ta hand om fattiga och behövande

Som Frälsarens efterföljare har vi ett personligt ansvar att ta hand om fattiga och behövande.

Min kära bröder, jag älskar prästadömet och jag älskar att vara tillsammans med er. Jag är djupt tacksam för att vi kan tjäna tillsammans i det här stora verket.

Vi lever i en märklig tid. Mirakulösa framgångar inom medicin, vetenskap och teknik har förbättrat livets kvalitet för så många. Men det finns också tecken på stort mänskligt lidande och armod. Förutom krig och krigsrykten ökar förekomsten av naturkatastrofer – bland annat översvämningar, bränder, jordbävningar och sjukdomar – som berör miljoners liv över hela världen.

Kyrkans ledare är medvetna om och vaksamma vad gäller Guds barns välbefinnande överallt. När och där det är möjligt görs kyrkans nödresurser tillgängliga genom humanitära kanaler för att hjälpa behövande. Till exempel drabbades Filippinerna i november förra året av tyfonen Haiyan.

Som kategori-5-tyfon lämnade Haiyan efter sig vidsträckt förödelse och lidande. Hela städer förstördes, många omkom, miljontals hem skadades allvarligt eller förstördes och grundläggande service som

När och där det är möjligt görs kyrkans nödresurser tillgängliga genom humanitära kanaler för att hjälpa behövande.

vatten, avlopp och elektricitet slutade fungera.

Kyrkans resurser var tillgängliga bara några timmar efter katastrofen. Kyrkans medlemmar i Filippinerna kom till sina bröders och systrars undsättning genom att skaffa fram mat, vatten, kläder och hygienpaket åt medlemmar och icke medlemmar.

Kyrkans möteshus blev härbärge för tusentals hemlösa. Under ledning av områdespresidentskapet och lokala prästadömsledare, av vilka många själva förlorat allt de ägde, utvärderades alla medlemmars situation och säkerhet. Inspirerade planer började ta form för att återställa acceptabla levnadsförhållanden och oberoende för medlemmarna.

Enkla resurser togs fram för att hjälpa kyrkans medlemmar bygga upp sina träskjul och hem. Men den här hjälpen var inte bara en allmosa. Medlemmarna fick utbildning och utförde sedan arbetet för sig själva och sedan för andra.

Ett välsignat resultat var att när medlemmarna lärde sig snickeri, rörmokeri och andra kunskaper i husbyggnad kunde de få meningsfullt arbete när närliggande städer och samhällen började återuppbyggas.

Omsorg om fattiga och behövande är en grundläggande lära i evangeliet och en viktig del av den evigafrälsningsplanen.

Före sin jordiska verksamhet förkunnade Jehova för sin profet: "Fattiga kommer ... aldrig att saknas i landet, därför befaller jag dig: Du skall villigt öppna din hand för din bröder, för de behövande och fattiga i ditt land."¹

I vår tid är omsorgen om fattiga och behövande ett av kyrkans fyra gudagivna ansvar som hjälper den enskilde och familjen att nå upphöjelse.²

Att ta hand om fattiga och behövande omfattar både timlig och andlig

frälsning. Det innefattar det tjänande enskilda medlemmar utför när de själva tar hand om fattiga och nödlidande, och dessutom formell välfärds-hjälp från kyrkan som handhas genom prästadömetns myndighet.

En central del av Herrens plan att ta hand om fattiga och behövande är *fastelagen*. ”Herren har gett lagen om fasta och fasteoffer till välsignelse för sitt folk och för att ge dem en möjlighet att hjälpa behövande.”³

Som Frälsarens efterföljare har vi ett personligt ansvar att ta hand om fattiga och behövande. Trofasta medlemmar i kyrkan hjälper till att ta hand om fattiga och behövande genom att fasta en gång i månaden då de avstår från föda och vatten i 24 timmar och sedan ger kyrkan ett

fasteoffer, ett ekonomiskt bidrag, minst motsvarande värdet av den mat de skulle ha ätit.

Jesajas ord bör under bön beaktas och läras ut i varje hem:

”Detta är den fasta jag vill ha: Lossa orättfärdiga bojor, lös okets band, släpp de förtryckta fria, bryt sönder alla ok, ja, dela ditt bröd åt den hungrige, skaffa de fattiga och hemlösa en boning, kläd den nakne var du än ser honom och drag dig inte undan för den som är ditt kött och blod.”⁴

Jesaja fortsatte och nämner underbara välsignelser som Herren lovar dem som lyder fastelagen. Han säger:

”Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast. Din rättfärdighet skall gå framför dig och Herrens härlighet följa i dina spår.

”Då skall Herren svara när du åkallar honom. När du ropar, skall han säga: ’Se här är jag’ ...

Om du delar med dig åt den hungrige av det du har och mättar den som lider nöd, då skall ditt ljus gå upp i mörkret och din natt bli lik middagens ljus.

Och Herren skall alltid leda dig; han skall mätta dig mitt i ödemarken.”⁵

Om det här skriftstället sa president Harold B. Lee följande: ”De enorma välsignelser som blir fastans följder har omtalats i varje tidshushållning, och här säger Herren oss genom sin store profet varför vi uppmanas fasta och välsignelserna som kommer från den. ... Om du analyserar 58:e kapitlet i Jesaja ser du varför Herren vill att vi ska betala fasteoffer och varför han vill att vi ska fasta. Jo, om vi gör det rätta kan vi ropa och Herren kan svara. Vi kan ropa och Herren ska säga: ’Se här är jag.’”

President Lee tillade: ”Vill vi någonsin vara i en situation där vi ropar och han inte svarar? När vi ropar i

förtvivlan och han inte är med oss? Jag tror det är dags att vi tänker på de här grundläggande principerna därför att det ligger dagar framför oss när vi ska komma att behöva fler och fler välsignelser från Herren, då vreden skall oblandad utgutas över hela jorden.”⁶

Vår käre profet Thomas S. Monson har gett vittnat om de här principerna – ett vittnesbörd som kommit genom personlig erfarenhet. Han sa: ”Den medlem i kyrkan som har hjälpt till att sörja för nödlidande varken glömmet eller ångrar den upplevelsen. Flit, sparsamhet, oberoende och hjälpsamhet är inget nytt för oss.”⁷

Bröder, medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är ett folk som ingår förbund och håller buden. Jag kan inte tänka mig någon lag, något bud, om vi trofast håller dem, som är lättare att hålla och som ger större välsignelser än fastelagen. När vi fastar och ger ett ärligt fasteoffer bidrar vi till biskopens förrådshus med pengar vi skulle ha använt för att köpa mat till två måltider. Det krävs inte att vi offrar mer pengar än vi normalt skulle ha använt. På samma gång utlovas vi enastående välsignelser, som jag nämnde tidigare.

Fastelagen gäller alla kyrkans medlemmar. Även unga barn kan lära sig fasta, genom att börja med en måltid och sedan två, allteftersom de förstår och fysiskt kan hålla fastelagen. Män och hustrur, ensamstående medlemmar, ungdomar och barn bör inleda fastan med bön och tacka för välsignelserna i livet och sedan söka Herrens välsignelser och styrka under timmarna av fasta. Fullständig uppfyllelse av fastelagen sker när fasteoffret ges till Herrens ombud, biskopen.

Biskopar, ni leder välfärdverksamheten i församlingen. Ni har ett gudomligt uppdrag att söka upp

och ta hand om fattiga. Med stöd av Hjälpföreningens president och melkisedekska prästadörets kворumledare är ert mål att hjälpa medlemmarna hjälpa sig själva och bli självförsörjande. Ni tar hand om medlemmarnas timliga och andliga behov genom att förståndigt använda fasteoffer som tillfälligt stöd och som tillägg till familjens och samhällets resurser. När ni under bön utövar prästadörets nycklar och urskillning för att hjälpa fattiga och nödlidande, får ni veta det rätta sättet att använda fasteoffer för att uppehålla liv, inte en livsstil.

Aronska prästadörets kворumpresidenter, ni håller nycklar och har makt att betjäna i yttre förrättningar. Ni samarbetar med biskopen och handleder kворummedlemmar om deras plikter i prästadömet och leder dem sedan i att söka upp kyrkans medlemmar för att ge dem möjligheten att bidra med fasteoffer. När ni aronska prästadömsbärare hedrar ert prästadöme och ger denna möjlighet till alla kyrkans medlemmar, möjliggör ni ofta att de utlovade välsignelserna från fastan ges till dem som behöver dem mest. Ni

kommer att se hur omsorgen för de fattiga och behövande har makten att mjuka upp annars förhärdade hjärtan och välsigna dem som inte kommer till kyrkan så ofta.

President Monson har sagt: ”De biskopar som organiserar sina kворum i aronska prästadömet till att delta i insamlandet av fasteoffer får ökad framgång i detta heliga ansvar.”⁸

Biskopar, kom ihåg att omständigheterna i hög grad varierar från ett område till ett annat och från land till land. Att låta aronska prästadörets kворummedlemmar gå från dörr till dörr är kanske inte praktiskt i område ni bor i. Men vi uppmuntrar er att under bön betrakta profetens råd och söka inspiration om rätt sätt för aronska prästadömsbärare i era församlingar att hedra sitt prästadöme genom att delta i insamlandet av fasteoffer.

I kapitel 27 i 3 Nephi frågade den uppståndne Herren: ”Vad slags män bör ni då vara?” Han svarade: ”Sådana som jag är.”⁹ När vi tar på oss Kristi namn och strävar efter att följa honom, får vi hans bild i vårt ansikte och blir

mer lika honom. Att ta hand om fattiga och nödlidande är en oskiljaktig del av Frälsarens verksamhet. Det finns i allt han gör. Han når ut till alla och lyfter oss. Hans ok är mildt, och hans börda är lätt. Jag inbjuder oss alla att bli mer lika Frälsaren genom att ta hand om fattiga och behövande, genom att trofast hålla fastelagen och genom att bidra med ett generöst fasteoffer. Jag vittnar ödmjukt om att trofast omsorg om fattiga och behövande återspeglar andlig mognad och välsignar både givaren och mottagaren. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 5 Mos. 15:11.
2. Se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), 2.2.
3. *Handbok 2*, 6.1.2.
4. Jes. 58:6–7.
5. Jes. 58:8–11.
6. Harold B. Lee, ”Listen, and Obey” (välfärdsmöte om jordbruk, 3 apr. 1971), kopia av maskinskrivet manuskript, s. 14, Kyrkans historiska biblioteket, Salt Lake City.
7. Thomas S. Monson, ”Är vi förberedda?”, *Liahona*, sept. 2014, s. 4.
8. Thomas S. Monson, möte med presiderande biskopsrådet, 28 feb. 2014.
9. 3 Nephi 27:27.